

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Dariusz Czajkowski
Sędziowie	SSA Halina Czaban (spr.) SSA Tomasz Eryk Wirzman
Protokolant	Barbara Mosiej

przy udziale Beaty Kwiećkowskiej - Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku, upoważnionej przez Prokuratora Apelacyjnego w Białymstoku do udziału w sprawie

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r.

sprawy:

1. **S. B.** oskarżonego z art. 54 § 2 kks, art. 63 § 4 kks, art. 86 § 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks
2. **D. Ż.** oskarżonego z art. 54 § 1 kks, art. 86 § 1 kks, art. 65 § 1 kks i 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks
3. **G. F.** oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 54 § 1 kks, art. 86 § 1 kks, art. 65 § 1 kks i 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks
4. **K. W.** oskarżonego z art. 54 § 1 kks, art. 65 § 1 kks i 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych S. B. i K. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 12 września 2012r. sygn.akt II K 191/11

I. Zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

- 1) wobec oskarżonego S. B. na podstawie art. 33§1 kks orzeka tytułem środka karnego ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 101.920 (sto jeden tysięcy dziewięćset dwadzieścia) złotych;
- 2) wobec oskarżonych D. Ż. i G. F.:

- opis czynu przypisanego w pkt IV D. Ż. i w pkt VIII G. F. uzupełnia o stwierdzenie „czyniąc sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu”,

- kwalifikację prawną wymiaru kary w pkt IV i VIII uzupełnia o przepis art. 37§1 pkt 2 kks

3) wobec oskarżonego K. W. na podstawie art. 33§1 kks orzeka tytułem środka karnego ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa kwoty 312.000 (trzysta dwanaście tysięcy) złotych.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

W sprawie II K 238/08 Sądu Okręgowego w Olsztynie:

(...)

S. B. został oskarżony o to, że:

V. w okresie od maja 2006r. do marca 2007r. działając na terenie województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w kierowanej przez A. S., M. B. i S. S. grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na importowaniu papierosów różnych marek bez oznaczenia ich polskimi znakami skarbowymi akcyzy i przedstawienia organowi celnemu oraz na nabywaniu takich papierosów, przechowywaniu, przewożeniu i zbywaniu innym osobom;

- to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

VI. w okresie od maja 2006r. do marca 2007r., na terenie województwa (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przewiózł do Polski z Federacji Rosyjskiej 9070 paczek papierosów różnych marek bez polskich oznaczeń skarbowych akcyzy o wartości szacunkowej 47.164,00 złotych, nie ujawniając ich organowi celnemu i narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 91.484,00 złotych, podatku VAT w kwocie 25.158,10 złotych oraz powodując uszczuplenie należności celnej w kwocie co najmniej 8358,90 złotych, a następnie przekazał je innym członkom grupy;

- to jest o przestępstwo z art. 54 § 2 k.k.s., art. 63 § 4 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

D. Ż. o to, że:

IX. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z H. H., założył i kierował zorganizowaną grupę przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu i przewożeniu papierosów różnych marek importowanych bez oznaczenia ich polskimi znakami skarbowymi akcyzy i bez przedstawienia organowi celnemu, oraz na wywożeniu ich za granicę bez przedstawienia organowi celnemu;

- to jest o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.

X. w okresie od 01 maja 2006r. do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, nabył 320000 paczek papierosów różnych marek importowanych bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a następnie wywiózł je za granicę bez przedstawiania

ich organowi celnemu, narażając tym Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 3.227.648,00 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 887.603,20 zł oraz należności celnej w kwocie 294.912,00 zł; - to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 86 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

G. F. o to, że:

XI. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w założonej i kierowanej przez H. H. i D. Ż. zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu i przewożeniu papierosów różnych marek importowanych bez oznaczenia ich polskimi znakami skarbowymi akcyzy i bez przedstawienia organowi celnemu, oraz na wywożeniu ich za granicę bez przedstawienia organowi celnemu;

- to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XII. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, działając w zorganizowanej grupie przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, nabył 320000 paczek papierosów różnych marek importowanych bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a następnie wywiózł je za granicę bez przedstawiania ich organowi celnemu, narażając tym Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 3.227.648,00 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 887.603,20 zł oraz należności celnej w kwocie 294.912,00 zł;

- to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 86 § 1 k.k.s., art. 65 § I k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

K. W. o to, że:

XV. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w założonej i kierowanej przez H. H. i D. Ż. zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu i przewożeniu papierosów różnych marek importowanych bez oznaczenia ich polskimi znakami skarbowymi akcyzy i bez przedstawienia organowi celnemu, oraz na wywożeniu ich za granicę bez przedstawienia organowi celnemu;

- to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XVI. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej w osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dwukrotnie przewoził za granicę bez przedstawienia organowi celnemu łącznie 20000 paczek papierosów różnych marek importowanych bez przedstawienia organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy narażając tym Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowej kwocie 201.728,00 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 55.475,20 zł oraz należności celnej w kwocie 18.432,00 zł;

- to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 7 marca 2011r. w sprawie II K 238/08:

(...)

V. oskarżonego S. B. uniewinnił od popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych w pkt V i VI;

VIII. oskarżonych D. Ż., (...) i G. F. uniewinnił od popełnienia zarzuconych im czynów opisanych w pkt IX, XI i (...);

IX. oskarżonych D. Ż., (...) i G. F. w ramach zarzuconych im w pkt X, XII i (...) czynów uznał za winnych tego, że w okresie od 01 maja 2006r. do stycznia 2007 r., na terenie województwa (...) i innych, wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, nabyli i przyjęli od innych osób łącznie nie mniej niż 240.000 paczek papierosów różnych marek, sprowadzonych na terytorium kraju bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, przechowywali je na posesji miejscowości R. a następnie w celu odsprzedaży wywieźli je za granicę co najmniej czterema transportami samochodem ciężarowym, bez przedstawiania ich organowi celnemu, narażając tym Skarb Państwa na uszczuplenie z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 2.420.000.736 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 665.702,40 zł oraz należności celnej w kwocie 221.184,00 zł, co stanowi wielką wartość w rozumieniu art. 53 § 16 k.k.s. czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s w zw. z art. 7 § 1 k.k.s i przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. skazał:

- D. Ż. na karę 1 roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł.,

- G. F. i (...) na kary po 1 roku pozbawienia wolności i po 100 (sto) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 40 (czterdzieści) zł.,

X. oskarżonego K. W. uniewinnił od popełnienia zarzuconych mu w pkt XV i XVI czynów,

XI. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. i art. 41 a § 1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił: oskarżonemu D. Ż. na okres próby lat 5 (pięć),

- oskarżonym (...) i G. F. na okres próby lat 4 (czterech), (...)

XII.(...)

XIII. (...)

XIV. (...)

Wyrok powyższy zaskarżyli obrońcy oskarżonych (...) i D. Ż. oraz prokurator na niekorzyść oskarżonych S. B., (...), D. Ż., G. F. i K. W., (apelacja prokuratora wywiedziona na niekorzyść innych oskarżonych została cofnięta).

Prokurator na zasadzie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt. 2 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucał:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, polegający na wyrażeniu dowolnego poglądu, iż materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżeni S. B., (...), D. Ż., G. F. i K. W. dopuścili się zarzucanych im aktem oskarżenia czynów, a D. Ż. i G. F. nadto, działając w ramach zorganizowanych grup przestępczych, mających na celu popełnianie przestępstw skarbowych, podczas gdy całościowa i prawidłowa ocena materiału dowodowego zgromadzonego w mniejszym postępowaniu, a zwłaszcza zeznań M. B., A. S., S. S., M. A., R. I. oraz wyjaśnień oskarżonych A. W., D. Ż., G. F., M. F. i K. W., jednoznacznie wskazuje, iż ww. oskarżeni działali w warunkach zorganizowanych grup przestępczych i wyczerpali znamiona zarzucanych im aktem oskarżenia czynów.

2. obrazę przepisów postępowania karnego, to jest art. 366 § 1 kpk, która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na nie wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy, poprzez nie przeprowadzenie dowodów na okoliczność czy oskarżony S. B. dysponował pojazdem (...) o nr rej (...), oraz czy jest on osobą o imieniu „S.” wskazaną przez świadka

M. A., jako osoba dostarczająca mu papierosy bez znaków skarbowych akcyzy, a w efekcie poczynienie błędnych ustaleń faktycznych i uniewinnienie oskarżonego S. B. od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Podnosząc powyższe zarzuty, na zasadzie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 kpk wnosił o: uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Po rozpoznaniu apelacji wyrokiem z dnia 20 października 2011r. Sąd Apelacyjny w sprawie **II AKa 126/11** zmienił wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że uchylił wyrok w stosunku do oskarżonego S. B. w zakresie zarzutu z pkt. VI aktu oskarżenia, K. W. w zakresie zarzutu z pkt. XVI aktu oskarżenia i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie, w stosunku do oskarżonego D. Ż. i G. F. uchylił wyrok w całości i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania, w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

Wyrokiem z dnia 12 września 2012r. w sprawie **II K 191/11** Sąd Okręgowy w Olsztynie wobec S. B. oskarżonego o to, że:

I.w okresie od maja 2006r. do marca 2007r., na terenie województwa (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przewiózł do Polski z Federacji Rosyjskiej 9070 paczek papierosów różnych marek bez polskich oznaczeń skarbowych akcyzy o wartości szacunkowej 47.164,00 złotych, nie ujawniając ich organowi celnemu i narażając Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 91.484,00 złotych, podatku VAT w kwocie 25.158,10 złotych oraz powodując uszczuplenie należności celnej w kwocie co najmniej 8358,90 złotych, a następnie przekazał je innym członkom grupy, to jest o przestępstwo z art. 54 § 2 k.k.s., art. 63 § 4 k.k.s., art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

D. Ż. oskarżonego o to, że:

II.w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z H. H., założył i kierował zorganizowaną grupę przestępczą, mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu i przewożeniu papierosów różnych marek importowanych bez oznaczenia ich polskimi znakami skarbowymi akcyzy i bez przedstawienia organowi celnemu, oraz na wywożeniu ich za granicę bez przedstawienia organowi celnemu, to jest o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.

III.w okresie od 01 maja 2006r. do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, nabył 320000 paczek papierosów różnych marek importowanych bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a następnie wywiózł je za granicę bez przedstawiania ich organowi celnemu, narażając tym Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 3.227.648,00 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 887.603,20 zł oraz należności celnej w kwocie 294.912,00 zł, to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 86 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

G. F. oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w założonej i kierowanej przez H. H. i D. Ż. zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na nabywaniu, przechowywaniu i przewożeniu papierosów różnych marek importowanych bez oznaczenia ich polskimi znakami skarbowymi akcyzy i bez przedstawienia organowi celnemu, oraz na wywożeniu ich za granicę bez przedstawienia organowi celnemu, - to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

V. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...) i innych, działając w zorganizowanej grupie przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, nabył 320000 paczek papierosów różnych marek importowanych bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a następnie wywiózł je za granicę bez przedstawiania ich organowi celnemu, narażając tym Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 3.227.648,00 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 887.603,20 zł oraz należności celnej w kwocie 294.912,00 zł, to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 86 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

K. W. oskarżonego o to, że:

VI. w okresie od 01 maja 2006 do 31 grudnia 2006r., na terenie województwa (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dwukrotnie przewoził za granicę bez przedstawienia organowi celnemu łącznie 20000 paczek papierosów różnych marek importowanych bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, narażając tym Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 201.728,00 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 55.475,20 zł oraz należności celnej w kwocie 18.432,00 zł, to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.,

orzekł co następuje:

- oskarżonego **S. B.** uznał za winnego tego, że w okresie od co najmniej sierpnia 2006 r. do co najmniej do końca lutego 2007 r., na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, sprowadził na terytorium kraju z Federacji Rosyjskiej nie mniej niż 19600 paczek papierosów różnych marek, bez polskich oznaczeń skarbowych akcyzy i bez przedstawienia organowi celnemu, po czym wprowadzał je do obrotu, zbywając innym osobom w celu dalszej odsprzedaży, narażając Skarb Państwa na uszczuplenie z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 197 692,00 złotych, podatku VAT w kwocie 54 365,40 złotych oraz uszczuplenie należności celnej w kwocie 18 063,40 złotych, czym wyczerpał dyspozycje przestępstwa skarbowego określonego w art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s., przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 40 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 40 zł., na podstawie art. 41 a § 1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 3, oddając go pod dozór kuratora,

- oskarżonego **D. Ż.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II z tym, że za datę końcową czynu przyjął marzec 2007 roku, a z opisu czynu wyeliminował zapis (...) i w to miejsce wprowadził zapis „inną osobą” i za to skazał go na podstawie art. 258 § 3 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- oskarżonego **D. Ż.** uznał za winnego tego, że w okresie od maja 2006 roku do marca 2007 roku na terenie województwa (...) i innych, kierując zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw skarbowych oraz działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabył od innych osób łącznie nie mniej niż 240.000 paczek papierosów różnych marek, sprowadzonych na terytorium kraju bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, które przechowywał na posesji w miejscowości R. a następnie w celu odsprzedaży wywiózł je za granicę, co najmniej czterema transportami samochodem ciężarowym, bez przedstawiania ich organowi celnemu, narażając tym Skarb Państwa na uszczuplenie z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 2.420 736 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 665 702,40 zł oraz należności celnej w kwocie 221 184,00 zł, co stanowi wielką wartość w rozumieniu art. 53 § 16 k.k.s., czym wyczerpał dyspozycje przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 k.k.s. w zb.

z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s., przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 300 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.; na podstawie art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. Ż. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 41 a § 1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 3, oddając go pod dozór kuratora,

- oskarżonego **G. F.** uznał za winnego popełnienia opisanego w pkt IV czynu z tym, że za datę końcową czynu przyjął styczeń 2007 roku, a z opisu czynu wyeliminował zapis (...) i w to miejsce wprowadził zapis „inną osobę” i za to skazał go na podstawie art. 258 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

a nadto:

- uznał za winnego tego, że w okresie od maja 2006 roku do co najmniej końca stycznia 2007 roku na terenie województwa (...) i innych, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych oraz działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabył od innych osób łącznie nie mniej niż 180.000 paczek papierosów różnych marek, sprowadzonych na terytorium kraju bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, które przechowywał na posesji w miejscowości R. a następnie w celu odsprzedaży wywiózł je za granicę, co najmniej trzema transportami samochodem ciężarowym, bez przedstawiania ich organowi celnemu, narażając tym Skarb Państwa na uszczuplenie z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 1.815 552 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 499 276, 80 zł oraz należności celnej w kwocie 165 888,00 zł, co stanowi wielką wartość w rozumieniu art. 53 § 16 k.k.s. czym wyczerpał dyspozycję przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to z mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s., przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 40 zł., na podstawie art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. orzekł wobec karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 41 a § 1 i 2 k.k.s., art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 3, oddając go pod dozór kuratora,

- oskarżonego **K. W.** uznał za winnego tego, że w okresie końca lutego do marca 2007 roku, na terenie województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jednokrotnie przewiózł za granicę bez przedstawienia organowi celnemu 60000 paczek papierosów różnych marek bez przedstawienia ich organowi celnemu i bez oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, narażając tym Skarb Państwa na straty z tytułu należnego podatku akcyzowego w kwocie 605 184,00 zł, podatku od towarów i usług VAT w kwocie 166 425,60 zł oraz należności celnej w kwocie 55 296,00 zł, czym wyczerpał dyspozycję przestępstwa skarbowego art. 54 § 1 k.k.s., art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to z mocy art. art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s., przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres 2 lat 2;

Tym razem wyrok powyższy zaskarżyli obrońcy oskarżonych: S. B. i K. W.

Obrońca oskarżonego S. B., kierując apelację co do winy zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 i 410 kpk, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia, poprzez błędną ocenę materiału dowodowego w części dotyczącej skazania oskarżonego w ramach zarzucanego mu czynu, w świetle całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania, które miały znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Wnosił o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Obrońca oskarżonego K. W. również zaskarżył wyrok w całości, zarzucając wyrokowi;

1.obrazę przepisów postępowania, mogąca mieć wpływ na treść orzeczenia:

- tj. art. 4 i 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i oparcie orzeczenia o winie oskarżonego tylko na dowodach obciążających i pominięciu dowodów dla niego korzystnych, w szczególności oparcie się wybiórczo na zeznaniach S. S., A. S. i M. B. mimo, iż poczynione w ten sposób ustalenia Sądu I instancji nie doznają wsparcia w pozostałym materiale dowodowym znajdującym się aktach sprawy oraz stoją w ewidentnej sprzeczności z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego,

- art. 366 § 1 kpk poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy w szczególności nieustalenie czy w okresie od stycznia 2007r. do końca marca 2007r. na przejściu granicznym w Ś. doszło do zatrzymania i kontroli pojazdu, którym kierował K. W. i jakie były wyniki powyższej kontroli.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony zajeżdżał przed wyjazdem do Niemiec do miejscowości S., gdzie uczestniczył w dopakowywaniu papierosów, a tym samym miał świadomość jakiego rodzaju towar przewozi z Polski na terytorium Niemiec podczas gdy materiał dowodowy niniejszej sprawy nie daje podstaw do przyjęcia takich ustaleń.

Wniósł o zmianę zaskrzonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej nie orzeczenia o środkach karnych w stosunku do S. B. oraz w całości na niekorzyść oskarżonych G. F. i K. W. oraz w zakresie czynu z pkt. IV wyroku, kwalifikowanego z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. na niekorzyść D. Ż..

Prokurator na zasadzie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt. 1, 2 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucał:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, wynikający z naruszenia określonej w art. 7 kpk dyrektywy swobodnej oceny dowodów, a polegający na:

a) wyrażeniu dowolnego poglądu, iż materiał dowodowy zebrany w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżeni D. Ż. i G. F. czynili sobie z popełnionych przez ich przestępstw skarbowych stałe źródła dochodu, co w konsekwencji doprowadziło do wyeliminowania powyższego znamienia z opisu przestępstw przypisanych oskarżonemu, podczas gdy zebrane w sprawie dowody, w szczególności zeznania świadków, przy ich prawidłowej ocenie, wskazują, iż uczynili sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródła dochodu,

b) wyrażeniu dowolnego poglądu, iż zebrany materiał dowodowy w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony G. F. dopuścił się w okresie od maja 2006r. do stycznia 2007r. jedynie obrotu ilością 180.000 paczek papierosów, a D. Ż. w okresie od maja 2006r. do marca 2007r. 240.000 paczek papierosów, bez polskich znaków skarbowych akcyzy, podczas gdy zebrane w sprawie dowody, a w szczególności zeznania świadków M. A., M. B., A. S. i S. S. wskazują, że wymienieni w okresie od maja 2006r. do marca 2007r., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczestniczyli w obrocie co najmniej 520.000 paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy,

c) wyrażeniu dowolnego poglądu, iż materiał dowodowy zebrany w sprawie daje podstawy do przyjęcia, iż oskarżony K. W. dopuścił się w okresie od końca lutego do marca 2007r. jedynie jednokrotnego przemytu papierosów w ilości 60.000 paczek, gdy zebrane w sprawie dowody, a w szczególności zeznania świadków S. S., M. B. i A. S. wskazują, iż wymieniony w okresie od maja 2006r. do marca 2007r. dwukrotnie przewoził do Niemiec papierosy bez oznaczenia ich polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ilości łącznej 120.000 paczek.

2. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu K. W. wyrażającą się w niedostatecznym uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i w konsekwencji wymierzenie mu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 2 lat, podczas, gdy kompleksowa ocena całokształtu okoliczności przedmiotowej sprawy, a w szczególności stopień społecznej

szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, jego poprzednia karalność oraz wzgląd na cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jakie ma ona osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także z uwagi na potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przemawiają za koniecznością orzeczenia kary w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 2 lat oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 50 złotych.

3. obrazę prawa materialnego, to jest artykułu 32 § 1 kks, która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na nie orzeczeniu wobec oskarżonego środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, to jest papierosów będących przedmiotem zarzucanych im czynów.

Podnosząc powyższe zarzuty, na zasadzie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 kpk wnosił o: - zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego S. B. poprzez orzeczenie wobec niego, na podstawie art. 32 § 1 kks, środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, to jest papierosów będących przedmiotem przypisanego mu czynu,

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonych G. F. i K. W. w całości oraz D. Ż. w zakresie czynu z pkt. IV wyroku określonego w art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. i art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych nie są zasadne.

Apelacja prokuratora słuszna jest jedynie w części.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego S. B..

Zarzucane naruszenia prawa procesowego nie miały miejsca.

Nie ma racji skarżący w żadnym zakresie. Sąd wskazał szczegółowo w oparciu o jaki materiał dowodowy ustalił, że oskarżony jest sprawcą czynu mu przypisanego. Odniósł się do wszystkich kwestii wymagających rozważenia, w tym do wszystkich faktów wynikających z zeznań M. A. (w szczególności do twierdzeń o osobie o imieniu S.), do wyjaśnień M. B., wskazującego dosłownie na oskarżonego S. B., do kwestii wiążących się z dowodami weryfikującymi twierdzenia ww, a mianowicie zagadnień wiążących się z samochodem (...), P. Ś. – „szwagrem” oskarżonego (nie w sensie prawnym, ale w powszechnym odbiorze z uwagi na postawienie tegoż przez jakiś czas w konkubinacie z siostrą oskarżonego), do kwestii miejsca zamieszkania oskarżonego. Bardzo szczegółowo wszystko ocenił (strona 18 i 19 uzasadnienia). Nie ma potrzeby powtarzania rozważań Sądu. Żadne ustalenie, wbrew temu co twierdzi w apelacji obrońca, nie jest spekulacją.

Odnośnie orzeczonej wobec tegoż oskarżonego kary stwierdzić należy, iż jest ona odpowiednia i adekwatna do jego zawinienia. Sąd Okręgowy wymierzając ją uwzględnił bowiem wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar i uznać należy, że odpowiada ona w pełni dyrektywom jej wymiaru, określonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Brak było zatem podstaw do zmiany wyroku także w tym zakresie.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego K. W..

Zarzut, iż Sąd oparł się wybiórczo na zeznaniach S. S., A. S. i M. B., a nadto naruszył regułę z art. 7 kpk nie jest słuszny. Wyraz oceny zeznań ww świadków zgodnie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego Sąd dał w uzasadnieniu orzeczenia. Po pierwsze już samo „ograniczenie” odpowiedzialności oskarżonego do jednokrotnego przemytu papierosów w ilości 60.000 paczek świadczy o zgodnym z wymogami art. 7 kpk podejściu do ocenianego materiału dowodowego. Bezspornie Sąd wyprowadził wniosek o odpowiedzialności oskarżonego w zakresie mu przypisanym po dokonaniu kompleksowej oceny materiału dowodowego. Dowodzi powyższego wnioskowanie w oparciu o zeznania S. S., następnie skorelowanie twierdzeń ww z tym co wynika z zeznań A. S. i M. B.. Trzeba wskazać,

że dwaj ostatnio wymienieni nie zeznali konkretnie o K. W., ale o sytuacji, która dotyczyła przewozu papierosów przez granicę przez innego kierowcę niż G. F., a wiadomo ze słów S. S., że po zatrzymaniu G. F. w Niemczech jako kierowca jeździł (...) oskarżony. A. S. i M. B. zeznali o konkretnym transporcie, teź tym podczas którego D. Ż. pozwolił im dopakować swoje papierosy, a oni pilotowali (...). Nie ma faktów w zeznaniach świadków, które tej wersji zaprzeczają, albo inaczej taką sytuację przedstawiają, zatem zarzucanie, że Sąd oparł się wybiórczo na materiale dowodowym jest niezasadne. Zarzucanie, że takie ustalenia „nie doznają wsparcia w pozostałym materiale dowodowym” jest argumentem pustym, albowiem co do odpowiedzialności K. W. mamy jeszcze do oceny jedynie wyjaśnienia oskarżonego, które zostały ocenione w kontekście powyższych zeznań również prawidłowo.

Zarzut naruszenia art. 366 § 1 kpk także nie jest zasadny bowiem oskarżony K. W. wcale nie twierdził, że jedynie raz przewoził meble do Niemiec (k. 239-240). Wyjaśnił, że raz był zatrzymany „jak jeździł w styczniu 2007r.” (ostatni akapit wyjaśnień na k.240) i jeżeli taka kontrola miała miejsce rzeczywiście musiało być tak, że nie stwierdzono nielegalnego ładunku. Zwrócić trzeba jednakże uwagę na to, że Sąd przypisał mu popełnienie czynu w okresie koniec lutego do marca 2007r., zatem dowodzenie niewinności oskarżonego poprzez dowód jak w apelacji niczego nie może wnieść do sprawy, a zatem nie ma naruszenia art. 366 §1 kpk. W tym miejscu dodatkowo trzeba wskazać, że Sąd dokładnie wskazał dlaczego taki, a nie inny czasokres przyjął, poświęcając temu dość istotny fragment rozważań na stronie 21 uzasadnienia, odnosząc się do daty „pewnej”, a mianowicie 19 lutego 2007r. – daty zatrzymania G. F. na terenie Niemiec.

Skarżąca w apelacji sformułowała jednocześnie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (pkt. 2 apelacji), wskazując, że ustalenie o świadomości oskarżonego co do rodzaju przewożonego towaru jest błędne. W odpowiedzi na powyższe należy stwierdzić, że Sąd zasadnie zbudował stan faktyczny przemawiający za ustaleniem świadomości oskarżonego co do rodzaju przewożonego towaru w oparciu o zeznania S. S., A. S. i M. B.. Wymienieni podawali identyczną wersję, niezależnie od siebie, o pakowaniu papierosów na posesji w R.. Wersja o bezpośrednim przejeździe już załadowanym samochodem z fabryki mebli bezpośrednio do Niemiec odpada. W uzasadnieniu apelacji skarżąca przedstawia jeszcze koncepcję, że samochód po załadunku mebli jechał do R., ale bez udziału oskarżonego K. W.. Jest to wersja niewskazywana przez kogokolwiek, w tym oskarżony nie wyjaśnia o „przejmowaniu” samochodu z transportem po innym kierowcy. Zatem i w tym zakresie apelacja jest niezasadna.

Co do apelacji oskarżyciela publicznego.

Na wstępie zasadna jest uwaga, że wobec stanowiska oskarżyciela publicznego zaprezentowanego na rozprawie apelacyjnej siła argumentacji w pisemnych motywach rozstrzygnięcia w zakresie zarzutów, których oskarżyciel publiczny nie popierał może być nieco mniejsza, przy świadomości oczywiście zasady, że brak poparcia prokuratora dla niektórych zarzutów apelacji nie zwalnia Sądu z powinności ustosunkowania się do pisemnej skargi odwoławczej oskarżyciela publicznego także w zakresie niepopieranym zarzutów, a to z uwagi na niepodzielność środka odwoławczego.

Istotna jest też uwaga tej treści, że wnioski sformułowane w środku odwoławczym nie ograniczają możliwości orzekania jedynie w sposób podany we wniosku (vide wnioski apelacji, a treść przedmiotowego rozstrzygnięcia).

I tak zasadny jest zarzut, iż materiał dowodowy zebrany w sprawie daje podstawy do przyjęcia, iż oskarżeni D. Ż. i G. F. czynili sobie z popełnionych przez nich przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu (zarzut 1a). Rzeczywiście prawidłowa ocena materiału dowodowego daje podstawy do przyjęcia zgodnie ze stanowiskiem oskarżyciela. Oczywiście należy zgodzić się z Sądem orzekającym co do rozumienia pojęcia „stałe źródło dochodu” prezentowanego w wielu judykatach, ale w przedmiotowej sprawie należy położyć nacisk na stwierdzenia, że nie musi to być źródło ani główne ani wyłączne i nie jest to pojęcie tożsame z pojęciem stałego źródła utrzymania. Z materiału dowodowego sprawy wynika, że oskarżeni przez dość długi czas parali się tym procederem - oskarżony D. Ż. w okresie od maja 2006r. do marca 2007r., oskarżony G. F. w okresie od maja 2006r. do co najmniej końca stycznia 2007r. Przedmiot przypisanego czynu stanowiło nabycie odpowiednio: nie mniej niż 240.000 paczek papierosów - D. Ż., nie mniej niż 180.000 paczek papierosów - G. F., sprowadzonych na terytorium kraju, a następnie wywóz za granicę: co najmniej

czterema - D. Ż., co najmniej trzema - G. F. transportami. Materiał dowodowy sprawy wskazuje na wysoki stopień zorganizowania działalności, a nadto przypisany czyn D. Ż. popełnił kierując zorganizowaną grupą przestępczą, a G. F. biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, co wzmacnia wnioskowanie o stałym źródle dochodu. Ewidentnie zatem dochód miał charakter stały, „spodziewany”, a nie sporadyczny, zważywszy na uwarunkowania prowadzonej, zaplanowanej dokładnie działalności przestępczej. Stąd wynika konieczność zmiany wyroku poprzez uzupełnienie przypisanych czynów o znamię uczynienia sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałego źródła dochodu. To z kolei nakazywało w kwalifikacji prawnej przypisanych oskarżonym czynów, w podstawie wymiaru kary wskazanie nadto art. 37 § 1 pkt. 2 kks.

Co do oskarżonych S. B. i K. W. zasadny jest też zarzut obrazy prawa materialnego, to jest artykułu 32 § 1 kks, która to obraza miała wpływ na treść orzeczenia, a polegała na nie orzeczeniu wobec tych oskarżonych środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, to jest papierosów będących przedmiotem zarzucanych im czynów. Zarzut ten jest zasadny jedynie wobec oskarżonych ww, a nie jest zasadny wobec oskarżonych D. Ż. i G. F., a to w związku z koniecznością respektowania zasady reformationis in peius.

Można zaznaczyć, że oskarżyciel publiczny w stanowisku prezentowanym na rozprawie również stwierdził powyższe uwarunkowania. Zdaje się też, że Sąd I instancji nie mógł znaleźć argumentów na potwierdzenie zasadności nie orzekania w oparciu o powyższą podstawę w odniesieniu do oskarżonych S. B. i K. W., albowiem uzasadnił stanowisko w tym względzie jedynie wobec oskarżonych D. Ż. i G. F.. Co do tych dwóch oskarżonych Sąd I instancji ma rację, że jeśli środek odwoławczy pochodzi od oskarżyciela publicznego (lub pełnomocnika), nawet gdy apelacja jest – uwzględniając treść art. 447 § 1 kpk – skierowana przeciwko całości wyroku, można orzec na niekorzyść tylko w razie stwierdzenia uchybień podniesionych w środku odwoławczym lub podlegających uwzględnieniu z urzędu (art. 434 § 1 zd. drugie kpk). Odnosząc się w tym miejscu do wyводу oskarżyciela publicznego z uzasadnienia apelacji pisemnej trzeba stwierdzić, że zdecydowanie podstawy do odmiennej interpretacji nie daje przepis art. 447 §1 kpk, albowiem określa on jedynie jaki jest zakres zaskarżenia w sytuacji, gdy odwołujący się od wyroku kwestionuje rozstrzygnięcie co do winy oskarżonego (de facto odnosi się ten przepis do każdej apelacji, niezależnie od kierunku zaskarżenia). Przepis art. 434 § 1 zd. drugie kpk stanowi regulację o charakterze lex specialis do art. 447 kpk i pozwala orzec na niekorzyść tylko w tym zakresie, w którym stwierdza się zasadność podniesionego w apelacji prokuratora uchybienia. Z braku zasadniczo sporu w tym względzie, uwzględniając stanowisko oskarżyciela zaprezentowane na rozprawie, brak potrzeby głębszej analizy zagadnienia. Co do oskarżonych S. B. i K. W. zakaz reformationis in peius nie stał na przeszkodzie orzeczeniu środka w oparciu o art. 32 § 1 kks, w sytuacji niemożności orzeczenia w całości albo w części przypadku, o którym mowa w art. 29 kks, co do zasady daje podstawy do orzeczenia środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, w tym przypadku papierosów będących przedmiotem przypisanego czynu (samych przedmiotów przestępstwa nie zabezpieczono). Poprzednio zapadł wyrok co do obu oskarżonych uniewinniający, zaskarżony był w całości na niekorzyść oskarżonych, a zarzut dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych wyrażającego się w błędnym poglądzie, że oskarżeni nie wyczerpali znamion zarzucanych im czynów, co wskazano w części historycznej przedmiotowego uzasadnienia.

Wyjaśnić należy, że kwoty określone w pkt.1) i 3) wyroku odpowiadają równowartości pieniężnej papierosów będących przedmiotem przypisanego czynu, przy określeniu tej kwoty poprzez pomnożenie ilości paczek przez 5,20 złotych (wartość ustalona w sprawie zgodnie z informacją UC w O. w odniesieniu do przeciętnej ceny 1 paczki papierosów z zawartością 20 sztuk papierosów w latach 2006-2007r.).

O ile co do oskarżonego S. B. to rozstrzygnięcie – co do kwoty nie wymaga uzasadnienia szczególnego (19.600 x 5,20 złotych = 101.920 złotych), to co do K. W. (kwota wynika z: 60.000 x 5, 20 złotych=312.000 złotych) trzeba wskazać, że Sąd ma świadomość, że czyn został przypisany oskarżonemu jako popełniony wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, a zgodnie z art. 32 § 3 jeżeli w popełnieniu przestępstwa skarbowego brało udział kilka osób, odpowiadają one solidarnie za uiszczenie równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów. Jednakowoż stroną w tym postępowaniu był jedynie oskarżony K. W., zatem orzekanie w jakimkolwiek zakresie o odpowiedzialności innych

osób w tym procesie nie może mieć miejsca, a skazanemu przysługuje roszczenie regresowe wobec współsprawców w sytuacji uiszczenia orzeczonej kwoty.

W zakresie wiążącym się z odpowiedzialnością K. W. niesłuszne jest twierdzenie, że Sąd nieprawidłowo z ocenianego materiału dowodowego wyprowadził wniosek o jednokrotnym, a nie dwukrotnym przemyśle papierosów za granicę. Sposób rozumowania Sądu w tym względzie jest klarowny, przekonujący. W części do tej kwestii odnoszą się stwierdzenia zawarte w odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego, a mianowicie w zakresie twierdzeń o logice wywodu Sądu I instancji w zakresie odpowiedzialności tego oskarżonego. Skarżący przywołał jedynie gołe stwierdzenia zawarte w zeznaniach S. S., M. B. i w wyjaśnieniach oskarżonego, nie przedstawiając toku rozumowania, który prowadzi do wniosku jak w apelacji. W zasadzie oskarżyciel mimowolnie daje podstawy do twierdzenia, że każda wersja jest możliwa, w tym co do jednokrotnego przemytu, a zatem ustalenie Sądu jest de facto w zgodzie z regułą z art. 5 § 2 kpk.

Jeszcze trzeba odnieść się do kwestii wskazanej w pkt. 1b apelacji – też dość zdawkowo wobec niepopierania tego fragmentu zarzutu w stanowisku na rozprawie, wyrażając pogląd, że Sąd I instancji wyjątkowo jasno i precyzyjnie przedstawił tok rozumowania w zakresie ustaleń co do ilości przemyconych papierosów co do wszystkich oskarżonych, w tym oczywiście i co do G. F. (1) i D. Ż.. Zawarte w tym zakresie rozumowanie Sądu przedstawione na stronie 14 i 15 uzasadnienia jest logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Nie ma potrzeby powtarzać tego stanowiska w tym miejscu. Sąd w ocenie powyższej jest też słusznie konsekwentny (vide czyn przypisany K. W.), opierając się m.in. na zeznaniach A. S., ale i odnosząc się do innego dotyczącego tej kwestii materiału. Skarżący odwołuje się jedynie do zeznań S. S., a zatem przez pryzmat ilości papierosów skupowanych i dostarczanych do R.. Wyliczenie przedstawione przez Sąd z kolei odnosi się do oceny zagadnienia przez pryzmat środka transportu, do którego można było załadować określoną ilość papierosów. Dokonując oceny materiału dowodowego oskarżyciel stwierdza, że zasadniczo należy przyjąć nawet większą ilość niż to zostało wskazane pierwotnie w zarzutach, a to z kolei świadczy o braku jednoznacznej koncepcji oceny materiału dowodowego, „chwijności” oskarżyciela publicznego w tej ocenie, co musi prowadzić do wniosku, że ustalenia Sądu są zgodne z zasadami oceny materiału dowodowego zgodnie z regułami z art. 7 kpk i art. 5 § 2 kpk.

W zakresie czasookresu czynów przypisanych oskarżonemu G. F. wyartykułowane stwierdzenie, że czasokres czynów winien być taki sam jak wobec D. Ż. jest pozbawione szerszej argumentacji. Z kolei ustalenie Sądu odzwierciedla całościową ocenę materiału dowodowego, w tym niepodważalny fakt zatrzymania G. F. w lutym 2007r. na terenie Niemiec i ustalenie co do faktu, że czwarty transport przewoził do Niemiec K. W., co należy zestawzić i z czasokresem czynu przypisanego temuż. To rozumowanie jest logiczne i dlatego w tym zakresie również nie ma podstaw do zmiany rozstrzygnięcia.

Co do zarzutu rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu K. W., znów akcentując fakt, że zasadniczo rażąca niewspółmierność kary oskarżyciel publiczny finalnie dostrzegając w fakcie nieorzeczenia kary grzywny, domagając się jej wymierzenia w ilości 50 stawek dziennych po 50 złotych każda stawka, wskazać trzeba, że przy ocenie zarzutu rażącej niewspółmierności kary należy uwzględnić całokształt dolegliwości i skutków prawnych wynikających ze skazania. W sytuacji orzeczenia wobec skazanego środka karnego w oparciu o art. 32 § 1 kks, nie uwzględniając apelacji co do ustalenia o jednokrotnym przemyśle papierosów, orzeczona kara nie jest rażąco niewspółmiernie łagodna.

O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk.

H.